

ΠΑΝΟΠΛΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν διατελεῖ ἐν ἀρχίᾳ ἕνεκα τῆς καθάρσεως καὶ ἀστασίας τῶν νομισμάτων καὶ συναλλαγμάτων, ἅτινα περιστρέφονται εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς, ἀ: καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐστρειώσαμεν, κατὰ δευτέραν δὲ λόγον καὶ ἕνεκα τῶν ἀπόψεων, αἵτινες διέρχονται λίαν διασκεδαστικά. Ἡ καθαρὸς ἠλκτικῶθι εἰς πέντε ἡμέρας καὶ οὕτω ἐλπίζεται νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ διακοπεῖσαι συναλλαγαὶ μετὰ τῆς Τουρκίας.

Ἐν ᾧ ὁ τόπος: μας, δόξα τῷ Θεῷ, ὡς εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ἀνεφέραμεν, χεῖρι ἄκραν ὑγείαν, ἢ ἐν Ἀθήναις ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει διατάξῃ τὸ ἐνταῦθα ὑγειονομεῖον νὰ ἐκδιδῇ ἀκαθάρτους πιστοποιήσεις, λόγω ὑπαρξέως ἐπιζωτίας, ὡς ἐκ τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεώς μας, ἀρίσθι δὲ τὸν Πειραιᾶ ἐλεύθερον τοῦ τοιοῦτου ἀσκόπου μέτρου, ἐνῶ οὐδόλως ὑστερεῖ τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεων. Ἡ κατὰ φαντασίαν αὐτῇ ἐπιζωτία, ἐν ᾧ ἐφραμόζεται κατ' ἄριστον πρόπον, γίνεται καὶ πρόξενος ἀδίκου ζημίας εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν γένει, ἰδίως δὲ εἰς μίαν πτωχὴν τάξιν ἐνταῦθα τῶν ῥακοσυλλεκτῶν, ἧτις, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰς ἀποστολάς τῆς εἰς Γαλλίαν, ὅπου μέχρι τῆς σήμερον οὐχὶ μικρὰς δαπάνας ὑφίσταται, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ προστρέχῃ καὶ φορτόνη τὰ εἶδη τῶν εἰς Πειραιᾶ, ὑποκύπτουσα οὕτω εἰς ἀδικον δαπάνην, διότι τὸ ἐνταῦθα προσορμιζόμενον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον δὲν δέχεται αὐτὰ, μὴ λαμβάνον καθαρὰν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν. Εἶναι δίκαιον καὶ πρόπον ἢ ὑγειονομικὴ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ νὰ μὴ καθεύδῃ ὑπὸ μανδραγόραν, ἀλλὰ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς δίκαιας ταύτας παρκατάσεις, νὰ ἄρῃ τὰ προξενούντα ἀδίκους ζημίας καὶ ἄτοπα προσκόμματα, διατάσσουσα τὰ δέοντα εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑγειονομεῖον, διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, ὅπερ τηλεγραφικῶς ὀφείλει νὰ ἄρῃ τὸ ἀλυσιτελὲς τοῦτο μέτρον ἔσον τάχιον.

Ὁ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Δικαστηρίῳ πρωτοδίκης κ. Κωνσταντῖνος Δραγοῦμης, ἠεραβωνίσθη ἀρτίως τὴν δεσποινίδα Αἰκατερίνην, θυγατέρα τοῦ μακαρίτου Βαλσαμάκη, διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Πιστωτικῆς Τραπεζῆς. Εὐχόμεθα αὐτῷ αἰδίαν στέψιν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν οἱ καλούμενοι πρὸς ἀσκῆσιν ἐθιοφύλακες δύνανται νὰ καταταχθῶσι καὶ ἀσκηθῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς ἀ: διαμένουσιν ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποστελλῶνται εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐξ ᾧ καλοῦνται.

Μετὰ λύπης ἡμῶν βλέπομεν ὅτι ὁ Μικράκης καὶ ἡ

περὶ αὐτὸν σπεῖρα ἐξακολουθοῦσι διὰ τοῦ Κηρύγματος καὶ τοῦ Λόγου ἐξυβρίζοντες ἀνοσίως, ὅτι ἱερὸν καὶ ἅγιον κέκτηται τὸ ἔθνος, τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην, τὴν ἱερὰν σύνοδον τῆς Ἑλλάδος καὶ πάντα ὅστις δὲν ἔπεται τοῖς κακοδοξίαις αὐτῶν φρονήμασι. Νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ληρῆθῃ πρόνοια ὡς οἷόν τε τάχιον ὅπως ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου τὸ σκάνδαλον τοῦτο. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ εἰσαγγελία δύναται καὶ ὀφείλει εὐτεπαγγελίως νὰ προσαγάγῃ αὐτοῦ, ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ ζητήσῃ τὴν κατὰ νόμον τιμωρίαν αὐτῶν καθόσον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀπέπτυσαν πάντα χαλινὸν αἰδοῦς καὶ ἠλικῆς. (Ἔθν. Πνεῦμα).

Ὅστις ἀναγνώστῃ τὰς δύο ἡφμερίδας, τὸν «Λόγον» καὶ τὸ «Κήρυγμα», αἵτινες διερμηνεύουσι τὰ φρονήματα καὶ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῆς ἐνταῦθα σχολῆς τοῦ Μακράκη, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον μετὰ βδελυγμίας διὰ τὴν θρασύτητα τῶν γραφόντων, καὶ ἀποδοκιμάζει τὰς κατὰ τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὕβρεις. Οἱ αὐθάδει καὶ ἀσύνητοι οὗτοι ἄνθρωποι ἀπέπτυσαν πάντα χαλινὸν καὶ ἐν τῇ μονομανίᾳ αὐτῶν γράφουσιν ὅτι ἂν ἐπέλθῃ αὐταῖς. Ἀποροῦμεν δὲ πῶς ἡ ἱερὰ Σύνοδος δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθήκον αὐτῆς, καὶ δὲν δικάζει κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, καὶ τοὺς κανόνας τοῦς ὑβριστὰς καὶ κακοδοξοῦντας κληρικοὺς, αἵτινες γράφουσι τὰ εἰρημένα. Αἱ γενόμεναι ἀνακρίσεις ἀπεπερτώθησαν πρὸ πολλοῦ, καὶ ὅμως ἡ ἱερὰ Σύνοδος οὐδὲν πράττει, ἐνῶ ὄφειλε νὰ ἐκτελέσῃ ὃ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὴν καθήκον. Πικρούσαμεν, ὅτι οἱ περὶ τὸν Μακράκην κληρικοὶ εὐρίσκουσιν ὑποστήριξιν τινα, καὶ τυγχάνουσι τῆς εὐνοίας καὶ τῆς συνδρομῆς μέλους τινὸς τῆς ἱερᾶς συνόδου, ὅπερ πειρᾶται δι' ἀναβολῶν καὶ λόγων παντοίων κενῶν ν' ἀπαλλάξῃ ἐκείνους ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν κανόνων ἐπιβαλλομένων. Ἡ «Παλιγγενεσία» ἀμφιβάλλει περὶ τούτου, οὐδόλως θελοῦσα νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὑπάρχει ἀρχιερεὺς καὶ μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Μακράκη, αἵτινες κατετάραξαν καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν κυβέρνησιν. (Παλιγγενεσία).

Φοβερά, λέγει ἡ «Ἐφημερίς», ὑπῆρξεν ἡ τρικυμία ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ νοτίου ἀνέμου τῶν ἡμερῶν τούτων. Δύο μεγάλα πλοῖα ἐξώκειλαν εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν, ὅλος δ' ὁ λιμὴν εἶναι ἀνάστατος καὶ εἰς ἀέναον κίνδυνον τὰ ἐν αὐτῷ πλοῖα.

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐξ Ἀδριανουπόλεως ὅτι εἰσοὶ Βούλγαροι ἐπιτεθέντες κατὰ τοῦ ἐκείσε Ἑλλήνος ἀρχιεπισκόπου ἐξῆρσαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐκακοποίησαν. Ὁ Γουτλέβεν, ὅστις εἶναι ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς, ὑποσχέθη ὅτι παραδειγματικῶς θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους τῆς ἀνιέρου

ταύτης πράξεως, ὅτινες καὶ συνελήφθησαν ἀναμένοντες εἰδήσεις περὶ τῶν αἰτίων, ἅτινα ἐξώθησαν τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν βάρβαρον ταύτην πρᾶξιν, ἥτις βεβαίως συνεταράξε τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει ἑλληνικὸν πληθυσμόν.

— Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγὴν ζώων ἐκ Θεσσαλίας, Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη θὰ διαρκῆσῃ, φαίνεται, ἐπὶ πολὺν χρόνον.

— Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κτηνῶν ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀϊδινίου καὶ τῶν σιτηρῶν ἐκ τοῦ νομοῦ Τραπεζούντος καὶ Καλλιπόλεως.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Θράκη» τὰ ἐπόμενα.

«Καθὰ πληροφορούμεθα ἐν τῇ γθερινῇ συνεδρείᾳσι τῆς ἱερᾶς συνόδου ἀπερασίθη ὅπως παυθέντες ἀντικατατάθωσι δι' ἄλλων οἱ ἀπειθήσαντες εἰς τὰ ἐντολάς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, μητροπολίται Βόσνης, Ἑρσεκίου καὶ Σβορνικίου. Ἀπερασίθη πρὸς τοῖτοις ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς Βροσίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην δύο πατριαρχικοὺς ἐξάρχους καὶ συνενοηθῶσιν ἐπιτοπιῶς μετὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν σχέσεων τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸ κράτος ἐν τῇ τάξει τῶν πραγμάτων. Οἱ ἐξάρχους οὗτοι θέλουσι διέλθει εἰς τὰ Σερβίας καὶ Ρωμανίας πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Λέγεται ὅτι ὡς τοιοῦτοι ὑπεδείχθησαν ὁ ἅγιος Ἐφέσου κ. Ἀγαθάγγελος καὶ ὁ ἅγιος Νικομηδείας κ. Φιλόθεος ὁ Βρυένσιος, ὁ μὲν ὡς γνωρίζων ἐκ τοῦ σύγγενος τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ κατέχων τὴν σλαβικὴν γλῶσσαν, ὁ δὲ ἕνεκα τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ γνώσεων.

— Τοῦ εἰς τὰ ὄπλα εὐρισκομένου στρατοῦ, λέγει ἡ «Τερτζουράνι Χακικὰτ», ἀνερχομένου ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς 450 χιλ. ἄνδρας πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος 15 ἑκατομ. λιρῶν, ἐνῷ ἄπασαι αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους, καίπερ ὑπολογιζόμεναι εἰς 18 ἑκατομ. μόλις δύνανται νὰ ἀποφέρωσι τὸ ἀνωτέρω πᾶσιν τῶν 15 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἴνα μὴ λοιπὸν ἀπορρηθῶνται πᾶσαι αἱ τοῦ κράτους πρόσοδοι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, ἡ Αὐτοκρ. κυβέρνησις θέλει ἐλαττώσει τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τοσοῦτον χρόνον, ὅσος ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκγύμνασιν στρατιώτου ἐν ἐνὶ δπλῳ κατόπιν δὲ θέλει σχηματίσει εἶδος βεδιδω ν, εἰς θὰ δύνανται νὰ προσκαλῆ εἰς τὰ ὄπλα ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατεπειγόντως· συγχρόνως σχηματιθῆσεται ἕτερον εἶδος στρατοῦ γενικοῦ, ὡς τοῦ ἐπικούρους καὶ μουσταχφίζας, εἰς θέλει καλεῖ εἰς τὰ ὄπλα ἡ κυβέρνησις ἐν καιρῷ ἀνάγκης. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ μὲν τακτικὸς στρατὸς θέλει ἐλαττωθῆ εἰς 70 ἢ 80 χιλ. τὸ δὲ νέον εἶδος θέλει περιλαμβάνει ἕως 200,000 στρατοῦ. Ἀπασα δὲ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Τουρκίας θέλει σύγκεισθαι ἐξ 700 ἢ 800 χιλ. ἀνδρῶν.

— Κατὰ τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας, νέα στρατεύματα ἀπεστάλησαν εἰς Βῶλον καὶ Πρέβεζαν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων «Βαβέλ» καὶ «Φεϊζί» Μπαχρέν ὡς καὶ πολεμφοδία καὶ τινες λόχοι σκαπανέων. Ἴσως τὰ στρατεύματα ταῦτα, γράφει ὁ «Νεολόγος» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπεστάλησαν πρὸς πλείονα περιφρούρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, ἣν φαίνονται τινες ἀπειλοῦντες· καθ' ἣν περίπτωσιν θὰ ἐπέρχετο μετὰ τῶν δύο κυβερνήσεων φιλικὴ συνεννόησις περὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος.

— Ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἰωαννίνων εἰς τὴν «Βυζαντιδα» Κωνσταντινουπόλεως.

«Πρὸ τινῶν ἡμερῶν συμβάντος ἐν νυκτὶ σεισμοῦ ἐν Ζαγορίῳ, ἔπαθον πολλὰ οἰκοδομαί, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατελήφθησαν ὑπὸ μεγάλου τρόμου, ἀναγκασθέντες ἵνα διανυκτερεύωσιν ἐν ὑπαίθρῳ. Συνεπεία δὲ τοῦ σεισμοῦ τούτου εἰς τινὰ μέρη ἐγένοντο καταβυθίσεις γῆς καὶ μετατοπίσεις ἀγρῶν λίαν περιεργαί, ἀλλάχου δ' ἠνεώθησαν χάσματα, ἰδίως εἰς Κοκκούλιον,

ὅπου μεγάλη τις ἄμπελος ἐγένετο ἄφαντος, δύο ἄλλαι παρεσύρθησαν, καὶ ἄλλη μετετοπίσθη εἰς οὐ μικρὴν ἀπόστασιν μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὄπωροφόρων δένδρων, πλησίον δὲ κατέπεσεν ἡ γῆ ἐπὶ εὐρείας ἐπιφανείας· ἐν Καπισούῳ συνεβησαν αἱ αὐταὶ καταβυθίσεις πλησιέστατα τῶν οἰκιῶν τοῦ χωρίου, καὶ λέγεται μάλιστα ὅτι ἀνέβλυσε καὶ ὕδωρ ἰκανόν ἐκ μέρους εἰς ὃ πρότερον δὲν ὑπῆρχε, τοῦτο δὲ οἱ κάτοικοι ἐθεώρησαν ὡς εὐεργέτημα, καθ' ὅσον τὸ χωρίον τοῦτο ἐν καιρῷ θέρους μάλιστα ὑποφέρει ἐκ τῆς λειψυδρίας· καὶ ἐν Τραπεζοῦ ἡ πλησίον τοῦ χωρίου ἠνεώθη νέον χάσμα, μεγάλως καταροβίσαν καὶ καταροβίζον εἰσέτι τοὺς περὶ αὐτὸ οἰκοῦντας. Καθ' ἃ δὲ μανθάνω καὶ ἀλλαχού τῆς Ἡπείρου συνέδησαν παρόμοια».

— Τηλεγράφημα ἐκ Καΐρου ἀναγγέλλει, ὅτι ἐν τῇ αἴθρῳ Αἰγύπτῳ ἐπικρατεῖ φοβερὰ πείνα, ἐν Γιργέφ 14 ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐκ πείνης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7/19 φεβρουαρίου. — Εἰκοσι περίπου βούλγαροι ἐκακοποίησαν σπουδαίως τὸν «Ἕλληνα ἀρχιεπίσκοπον ἐν Ἀδριανουπόλει. Οἱ ἐνοχοὶ συνελήφθησαν» ὁ δὲ στρατηγὸς Τοτλέβεν ὑπεσχέθη ὅτι παραδειγματικῶς θέλουσιν οὗτοι τιμωρηθῆ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 7/19. — Τὸ ῥωσικὸν πρακτορεῖον λέγει ὅτι μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Ῥουμανίας ἐξηγήσεις ἡ διαφορὰ αὐτῶν ἐξωμαλύθη.

ΚΑΪΡΟΝ, 7/19. — Κατὰ τὴν γθερινὴν ἐν Καΐρῳ διαδήλωσιν τῶν ἀπολυθέντων ἀξιωματικῶν ὁ μὲν Χεδίβης ἐξυβρίσθη, ὁ δὲ Νουβάρ ἐπληρώθη. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Νουβάρ πασᾶς ἔδωκε τὴν παραίτησίν του ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Χεδίβου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7/19. — Οἱ βούλγαροι τῆς Ἀνατολῆς Ῥωμανίας ἐδήλωσαν τῷ ῥώσῳ στρατηγῷ Στολιπίνῳ ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ῥώσων θέλουσιν ἀποκρούσει τὴν εἰσόδον τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ῥωμανίαν.

ΑΘΗΝΑΙΝΟΝ, 7/19. — Ἐκ Καΐρου ἀγγέλλεται ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπέβαλε τῷ ἀντιβασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἥτις ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

Ὁ κόμης Σουβάλωφ ἐπληροφόρησε τὸν λόρδον Σαλισβουρύ τῇ 13 παρελθόντος δεκεμβρίου ὅτι ἡ Ῥωσικὴ ἐν Καβούλ πρέσβευσις ἔλαβε διαταγὰς ὡς ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν. Συνεπεία ὅθεν τούτου ἀπεκατέστη πλήρης συνεννόησις μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Ἀγγλίας περὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας.

Δύο λέξεις πρὸς τὸν καταραχιώζη τοῦ «Κηρύγματος».

Παπᾶ-Ἠλία! Ἀφ' ἧς ἡμέρας σὲ ἐχαρακτήρισεν ἡ «Πανόπη» ὡς γελωτοποιὸν τῆς Μακρακείου ἀδολοσχίας, πρέπον ἦτο νὰ νοήσης ὅτι ἔπαυσε νὰ σὲ συλλογίζηται ὡς ἄνθρωπον σπουδαῖον. Εἰς τοιοῦτον λοιπὸν γελωτοποιὸν θὰ ἦτο ἔργον ἀφροσύνης νὰ ἀντιτάττῃ τις σπουδαῖον συζήτησιν. Ἐπιζητεῖς ἀφορμὴν γὰρ μοῦ καταγνώσῃς ἀσέβειαν ἐξ ἀστείότητων ἃς ἡ «Πανόπη» νομίζει μόνως ἀνταξίας εἰς τὸ σοβαρὸν ἄτομόν σου, ὅπερ μόνον περιφρονητικῆς σιγῆς εἶναι ἄξιον; Ἐὰν τοῦτο ἐπιζητῆς, μάθε ὅτι σικιὰν διώκεις. Δὲν θέλεις νὰ διανοήσῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ νὰ διαγνώσῃς ὅτι ἡ «Πανόπη» ἀφ' οὗ ἐπεραίωσε τὴν περὶ τοῦ ἀρχηγῶ σου πραγμα-

τείαν, κατόπιν σās παρέδωκεν εἰς τὸν κοινὸν κατάγε-
λων. Τί θέλεις νὰ ἐξαγάγῃς ἐκ τῶν ὄσων περὶ Μουκτάρ
ἐν εἶδει ἀστεϊσμοῦ γράφει ἡ «Πανόπη»; Θέλεις νὰ ἐξα-
γάγῃς ἀσεβῆ περὶ ἐμοῦ συμπεράσματα; Ἄλλ' ἄτυχε
ἄνθρωπε, ἐὰν ἀκόμη δὲν ἠδυνήθης νὰ νοήσης ὅτι τὸ
«Κήρυγμα» σου διὰ τὰς ὑβρεῖς του κατέστη ἄξιον γέ-
λωτος καὶ ἀπαντήσεων τοιούτων, ἔπεται ὅτι δὲν συνη-
θάνθης ἐτι ὅτι γέλωτα ὀφλισκάνεις καὶ σὺ καὶ οἱ ὅμοιοί
σου, φρονούντες ὅτι διὰ τῶν ὑβρεῶν καὶ τῶν ἀρῶν, μέσων
ἐπιτετραμμένων μόνον τοῖς μωροῖς καὶ τοῖς γραιῖδιαις, θά
δυνήθῃς νὰ ἐπιβάλλῃς σεαυτὸν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ χρι-
στιανωσύνῃ. Μανθάνων ἤδη ὅτι ἡ «Πανόπη» σὲ κατέ-
ταξε μεταξὺ τῶν *καραγκιαιδῶν*, μὴ θαύμαζε ἐὰν γρά-
φῃ περὶ σοῦ ὡς περὶ ἀνθρώπου γελωτοποιοῦ καὶ *καραγκι-
αιώζῃ*.

Τὸ ἄρθρον 47.

Τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον μυθιστόρημα τοῦτο τοῦ Γάλλου
μυθιστοριογράφου *Αδόλφου Βελώ*, ὅπερ ἀλλεπαλλήλως ἐξε-
δόθη ἐν Βυρώπῃ, μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὸ τοῦ
αἰσιολίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Κ. Σαλταμπάση, δικηγόρου.
Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, δραματικὴν ὅλως ὑπόθεσιν ἔχον ὡς
ἀντικείμενον, φέρει μὲν τοὺς τύπους μυθιστορίας, εἶναι δὲ ὅ-
λως ἱστορικὸν γεγονός, διδακτικωτάτην περιλαμβάνον ἀφή-
γησιν περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην, καὶ
καταδεικνύον, ὅτι ἡ κοινωνία καὶ ἰδίως τὰ μέλη αὐτῆς, ὅσα
δυνάμει τοῦ νόμου περιβάλλονται δικαστοῦ καθήκοντα, ὀρεί-
λουσι νὰ προσέχωσι πολὺ εἰς τὴν ἐξακριβωσιν τοῦ δικαίου
καὶ εἰς τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τὴν κοινωνίαν ἐπιβλλο-
μένας ποινάς. Ὁ πρόλογος τοῦ μεταφραστοῦ, ἐκ πεντήκοντα
περίπου σελίδων συγκείμενος, εἶναι προῖον πολυμαθείας, πεί-
ρας δικαστικῆς πολυετοῦς καὶ ἔργον ἐσκεμμένον. Αἱ κρίσεις
αὐτοῦ περὶ τῶν ὀρκωτικῶν δικαστηρίων, καὶ αἱ περὶ ἄλλων
τινῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας ἄρθρων παρατηρήσεις του εἶναι
ἀντικείμενον μελέτης τῶν νομοθετῶν τοῦ ἔθνους, καὶ παν-
τὸς Ἑλλήνος, καθήκοντα ἐνόρκου ἐξασκούντος. Ἀλλὰ καὶ
διὰ πάντα πολίτην καὶ πάντα οἰκογενειάρχην θεωρεῖται ὀρεί-
λιμον νὰ ἀναγνώσῃ τὸ σύγγραμμα τοῦτο. Ἀληθές εἶναι ὅτι
δὲν εἶναι ἀμιγῆς ῥωμαντισμῶν τινων, ἀλλ' οὔτοι, καθ' ὃ ἀ-
παιτατοὶ πρὸς τὴν ὅλην πλοκὴν, περικαλύπτονται ἐντέλναις
διὰ τοῦ φλοιοῦ τοῦ τερπνοῦ, τοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ ὀρεί-
λιμου.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, κομψότατα ἐστιχωμένον, τιμᾶται
πέντε φράγκων, καίτοι ἐκ σελ. 464 συγκείμενον, ἐπομένως
εὐαπόκτητον καθιστάμενον τοῖς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀναγνώσκωσι
χρήσιμα καὶ ἄμα τερπνὰ ἀναγνώσματα. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὀρεί-
λομεν νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. Σαλταμπάση διὰ τὴν ἐκλογὴν
τοῦ συγγράμματος, εἰς οὗ τὴν μετάφρασιν ἀφιέρωσε τὰς
στιγμὰς τῆς ἀναπαύσεώς του, καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τῆς κοινῆς
γνώμης ἐπίστεψιν τοῦ ἔργου του.

Ἐν δάκρῳ καθήκοντος

Εἰς τὴν σκίαν τοῦ Σεβαστοῦ μοι Διδασκαλοῦ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ζ. ΜΑΤΣΑ.

Ἐὰν δακρῶν μαθητῆς τὴν λύραν του ἐκκρούῃ
εἰς πένθιμον καθῆκον, ἂν ἕνα ἐκπέμπῃ στόνον,
ἐὰν τὴν λύραν τὴν πτωχὴν μὲ δάκρυα τὴν λύρη,
τὴν τῆς καρδίας του θηλοῖ ὀδύνην καὶ τὸν πόνον.

Ἄν σεβαστὸν διδάσκαλον ὀρείλω νὰ θρηνήσω,
καθῆκον, φόρον σεβασμοῦ εἰς τὴν σκίαν ἐκτίων,
φοβοῦμαι, ὅλως δειλιῶ τὴν λύραν νὰ ἐγγίσω,
ἀλλ' ὅμως σύγγνωθι, σκιά, καὶ δέχθητι δακρῶν

Σπονδὴν. Καρδία κλαίουσα φίλον, δακρυροοῦσα
φίλον νεκρὸν δὲν δύναται οὐδέποτε νὰ ψάλλῃ
κ' ἡ ἀπῶν εὐκέλαδος οὐχὶ ἀλλὰ θρηνοῦσα
ἀκούεται, ὅταν τὴν γῆν ἡ καταίγις τὴν βάλῃ.

Β'.

Ὁ θάνατος! . . . εἶναι σκληρὸς, εἶναι τυφλὸς, δὲν βλέπει
ἔαρ δὲν ἔχει, πάντοτε ὁ ἀπληστος θερίζει,
τῆς μάννας καὶ τοῦ ὄρρανοῦ ὁ στεναγμὸς τὸν τέρπει,
ὅ,τι καλὸν καὶ χρήσιμον σκληρὸς ἀποσυλλίξει.

Εἶναι σκληρὸς τοῦ ὄρρανοῦ τὸ δάκρυ τὸν ἰδύει,
ποτιζεται μὲ δάκρυα, ὁ στεναγμὸς τῆς χήρας
κλεῖ τὰ ὠτὰ του, χαρὰ τῷ εἶναι ἡ ὀδύνη
εἶναι σκληρὸς καὶ ὀρέπανον βαστάζει εἰς τὰς χεῖρας.

Ποθεὶ νὰ βλέπῃ πανταχοῦ τοῦ Ἄδου μαῦρον χροῶμα,
ν' ἀκούῃ θέλει στεναγμοὺς καὶ θρήνους τῶν γονέων,
χαίρει ἀπίνων ὄρρανα, βλέπων δακρῶν ὄμμα,
ἀρπάζων ὅ,τι προσφιλές καὶ θάλλον καὶ ἀκαμῖν.

Εἰς μάτην χύνω δάκρυα ἡ μητρικὴ καρδία
εἰς μάτην σὲ ἀναζητεῖ, ἡ σύζυγός σου μάτην
θρηνεῖ καὶ τὸν πατέρα των τὰ ὄρρανα παιδία
εἰς μάτην ὅλως ἐκζητοῦν, τὸν μόνον των προστάτην.

Εἰς μάτην σὲ ἀναζητοῦν τὰ φίλιτάτά σου, μάτην
ἡ τέλεινά σου σύζυγός καθὼς τὸ κρίνον φθίνει
ἀπνοῖς, καθεύδει νήδυμον ἔς τὴν κλίνην τὴν ὑστάτην,
ἀναίσθητος ἔς τὰ δάκρυα ποῦ ὁ πατήρ σου χύνει.

Ἄν ἠδυνάμην κλαίων ἐν δάκρῳ ν' ἀποσβύσω
τῶν δυστυχῶν γονέων σου, τὴν δυστυχῆ σου χήραν,
τὰ φίλιτάτά σου ὄρρανα κἂν νὰ παραγορήτω
θὰ ἔκλαιον κ' εἰς θρήνους θὰ ἐτόνιζον τὴν λύραν.

Ἄλλ' αἰμοί! ἡ ὀδύνη των δὲν σβέννεται, ὁ πόνος
καὶ αἰωνίως ἂν θρηνῶ, Νισβὴ ἐὰν γείνω
ἡ λύπη καὶ ὁ στεναγμὸς ὁ σύντροφος ὁ μόνος
ἐγένετο αὐτοῦ κ' ἐγὼ εἰς μάτην δάκρυ χύνω

Γ'.

Χαῖρε τὸ ὑστατον, ψυχὴ ὦ σεβαστῆ καὶ φίλη,
καὶ δέχθητι ἐν δάκρῳ θρηνοῦντος μαθητοῦ σου
οἰμοί! σιγοῦν διὰ πάντος τὰ μαλακά σου χεῖλη
κ' εἶναι βαρὺ τὸ μάρμαρον τοῦ τάφου τοῦ ψυχροῦ σου!
Φ. Π. Σ.

Διπλῆ νόμιμος δολοφονία.

Τὸ γεγονός, ὅπερ ἐτοιμαζόμεθα νὰ διηγηθῶμεν, καὶ τὸ ὅ
ποῖον λαμβάνομεν ἐκ τινος ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος, θέλει
βεβαίως ἐμπυῖται φοικὴν εἰς πάντας τοὺς ἀπεχθανομένους
τὴν νόμιμον δολοφονίαν, τὴν αἱματηρὰν τῆς κοινωνίας ἐκδι-
κασιν.

Δύο ἀθῶοι ἀπηγγονίσθησαν ἐν Μάουτε Σούγκ τῆς Παν-
συλβανίας, ἡ δὲ ἀθωότης αὐτῶν ἐγνώσθη ὀλίγας στιγμὰς
μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Ἰάκωβος Μὰκ Ἀόννελ καὶ Κάρλος Σίρπες καταδικά-

σθισαν εις θάνατον, ως δολοφονήσαντες τινα ὀνομαζόμενον Σμιθ. Ἡ ἀπόφασις ἐξετελέσθη τὴν 12/24 ἐν τῇ εἰρκτῇ τοῦ Μάουτς Σόιγκ.

Κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥρην ὁ γραμματεὺς προέβη εἰς τὴν ὀνομαστικὴν κλήσιν τῶν μαρτύρων, οἵτινες ὄφειλον νὰ παρίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐκαστος ἔλαβε τὴν θέσιν του. Παρευρισκόντο προσέτι καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων, οἵτινες χαίρουσι τὸ λυπηρὸν προνόμιον νὰ παρίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς, ἔφθασαν οἱ δύο κατὰδικοί, συνοδευόμενοι ὑπὸ φυλάκων καὶ τῶν πνευματικῶν τῶν. Ἀμφότεροί ἦσαν Ἴρλανδοὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὅτε ὁ ἱερεὺς ἐτελείωσε τὰς δεήσεις του, ὁ γραμματεὺς ἐπέτρεψε τὸν λόγον εἰς τοὺς καταδικούς. Ἀμφότεροὶ ἐξέβαλον τὴν αὐτὴν ἀπληγισμένην κραυγὴν:

«Εἰρεθὰ ἀθῶοι!»

Ὁ Μὰκ Δόννελ προσέθετο:

«Τὸ μόνον ἔγκλημα, ὅπερ διέπραξα ἐν τῇ ζωῇ μου — ἀνδύναται νὰ ὀνομασθῆ ἔγκλημα — εἶναι ὅτι ἐγκατέλειψα τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως συμμετάσχω μυστικῆς τινος ἑταιρίας.

» Ὁρνῶ, εἶπεν ἔπειτα ὁ Σάρπες, ὅτι οὐδέποτε ἐδολοφόνησα, ἢ ὅπως δῆποτε συμμετέσχον εἰς δολοφονίαν. Ἀκούσατέ μου, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν λέγονται ψεύματα.

Ἔθελε ν' ἀναγνώσῃ ὑπόμνημά τι, ὅπερ εἶχε γράψῃ ὅπως ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του, ἀλλ' ὁ νόμος δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ δὲ γραμματεὺς παρέπεμψε τοὺς παρευρισκομένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν νὰ ἀναγνώσωσιν αὐτὸ ἐν τῇ ἑφημερίδι ἐν ᾗ θὰ ἐδημοσιεύετο.

Οἱ κατὰδικοὶ ἐγονοπέτησαν ἐπὶ τοῦ ἰκρώματος καὶ προσκυλήσαν τὴν ὑστάτην προσευχὴν. Ὁ ἱερεὺς τοὺς ἠλόγησεν, οἱ συγγενεῖς τοὺς ἐνηγκαλίσθησαν. Ὁ δῆμος ἔδεσεν αὐταῖς τοὺς πόδας καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν πῖλον τῆς ἀτιμώσεως, ὅστις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς καταδικούς. Ὁ Μὰκ Δόννελ, ἰδὼν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸν ἀδελφόν του παρήγγειλεν αὐτῷ νὰ δωρηθῆται πεντετάλληρα εἰς τὸν παριστάμενον ἱερέα. Βαθεῖα ἐπεκράτει σιγή. Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ:

— Δεχθήτε!

Ὁ δῆμος οὖρει τὸ σχοινίον. Οἱ κατὰδικοὶ ἀπηγγονίσθησαν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀκούεται ὁ κῶδων τοῦ δεσμοτηρίου κρούμενος σφοδρῶς. Ὁ Μὰκ Δόννελ, θραυσθείσης τῆς σπονδυλικῆς αὐτοῦ στήλης, εἶχεν ἤδη ἀποθάνει. Ὁ Σάρπες ἐσπασμῶδει ἔτι ἐν τῇ ἀγωνίᾳ.

Ἡ θύρα τοῦ δεσμοτηρίου ἀνοίγεται ἀνὴρ τις εἰσέρχεται καὶ παραδίδει τηλεγράφημα εἰς τὸν γραμματέα. Οὗτος ἀρχίζει νὰ ἀναγινώσκῃ, τινὲς δὲ τῶν περιεστώτων, οἵτινες, πλησιάζοντες ἀνεγίνωσκον ὅπισθὲν του, κραυγάζουσι:

— Διαταγὴ ἀσπολῆς!

Πάντων τὰ βλέμματα στρέφονται πρὸς τὰ θύματα, ἀτινα εἶχον πλέον ἐκπιεύσει. Ὁ ἀδελφός τοῦ Μὰκ Δόννελ, ἀναγνούς ἄχρι τέλους τὸ τηλεγράφημα, ἐν ᾧ ἀνεφέρετο ὅτι ἀνεκαλύφθησαν οἱ ἀληθεῖς ἔνοχοι, ἀνεκράξεν:

— Ἐτελέσθη δολοφονία! Ἐπρονέυθησαν δύο ἀθῶοι!

Ἡ συγκίνησις ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος. Ὁ ἐκτὸς τοῦ δεσμοτηρίου λόγος, ὅστις εἶχεν ὑποπτευθῆ τὴν ἀλήθειαν, ἐκραύγαζεν ἀπειλῶν νὰ θρούσῃ τὰς θύρας νὰ φονεύσῃ δικαστὰς καὶ δῆμιον. Ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ φρουροὶ διέφυγον τὴν ἐκδίκησιν τοῦ λαοῦ, χάρις εἰς τὴν ψυχραιμίαν τοῦ ἱερέως, ὅστις κατόρθωσε νὰ καταπραύνη τὸ πλῆθος.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἀφιερῶμεν εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς θανατικῆς ποινῆς.

(Ἐκ τοῦ «Αἰῶνος» τῶν Μεδιολάνων).

ETICHETTE

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι ἐντῷ τυπογραφεῖῳ «ΠΑΝΟΠΗΣ» χαράσσονται παρ' εὐρωπαϊοῦ τεχνίτου **ΣΦΡΑΓΙΑΣ** οἰουδήποτε σχήματος, ἔ **ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ** ἐπὶ ὀρειγάλου διὰ θύρας καταστημάτων ἢ γραφείων. Ἐπίσης χαράσσονται τεχνικώτατα ἐπὶ ξύλου καὶ ἐκτυποῦνται λίαν φιλοκάλως μετὰ γοωματιστικῆς ἢ μὴ μελάνης διαφόρων εἰδῶν **ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ** (Etichette) χρήσιμοι διὰ Καπνοπώλας, Οἰνοπώλας, Φαρμακοποιούς, Ζαχαροπλάσας ἔ λοιποὺς βιομηχάνους. Παρὰ τοῦ ἰδίου χαράσσονται ἐπὶ ξύλου **ΣΤΟΙΧΕΙΑ** ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗ οἰουδήποτε εἶδους ἔ μεγέθους, διάφορα **ΣΥΜΒΟΛΑ** καὶ **ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ** καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους **ΕΥΛΟΓΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ** χρήσιμα ἰδίως διὰ τυπογράφους.

Ὅσοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἔχουσι ἀνάγκην οἰουδήποτε πράγματος ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ἄς ὠφελιθῶσι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, διότι ὁ τεχνίτης οὗτος δὲν θέλει διαμεῖνει ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Νοεῖται δὲ ὅτι θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι διὰ τὴν φιλοκαλίαν καὶ τελειότητα ἐκάστης ἐργασίας, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

ΣΦΡΑΓΙΑΣ

ΜΟΥΣΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΥΓΓΡΑΜΜΑ

ἐκδιδόμενον διὰ τοῦ μηνὸς

ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ἢ ἐτησίᾳ συνδρομῇ τοῦ ὀπίου ὀρίσθῃ

διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας εἰς δραχ. γέας 3 καὶ 50/00,

διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς δραχ. 5

καὶ διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα εἰς δραχ. 6.

Τὸ τόσῳ εὐαπόκτητον τοῦτο σύγγραμμα, συνιστῶμεν εἰς τὴν νεολαίαν, τὴν πρὸς τὰ καλὰ καὶ λυσιτελῆ ὀργῶσαν μαθήματα, ἰδίᾳ δὲ εἰς ἐκείνους τῶν γονέων, ὅσοι ἐνδιαφέρονται νὰ παρέχῳσι τοῖς υἱοῖς καὶ ταῖς θυγατράσι αὐτῶν ἠθικά καὶ τερπνά ἀναγνώσματα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γεινωσι συνδρομηταὶ δηλωσάτωσαν τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Εὐθυμίου Πολιτάκη πωλοῦνται φύλλα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ» ἀντὶ 15 λεπτῶν ἀγοραίων τὰ δύο κατὰ σειρὰν φύλλα. Παρὰ τῷ ἰδίῳ γίνονται καὶ συνδρομηταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα πληρώνοντες κατὰ μῆνα ἢ κατὰ ἑξαμηνίαν ἢ κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου τῆς συνδρομῆς.

Ὁ περὶ τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἀσκήσεως τῶν ἀγόντων ἡλικίαν 22, 23 καὶ 24 ἐτῶν ΝΟΜΟΣ ΨΙΖ'. ἐκτυπωθεὶς πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ μας.